

1920, nýbrž jen v denním časopise »Československá republika«. Uveřejnění konkursu v tomto časopise nelze však, když čl. 13 vl. nař. č. 151/20 žádá výslovně uveřejnění v »Úředním listě republiky Československé«, pokládati za uveřejnění, jímž cit. předpisu čl. 13 bylo vyhověno, ať již neuveřejnění konkursu na místo to v »Úředním listě Československé republiky« sběhlo se z jakýchkoli důvodů.

Ale pak již v tomto bodě nezachovala stěžující si obec postup, předepsaný §em 9 zák. č. 462/19 a čl. 13 vl. nař. č. 151/20, a měl žal. úřad již z tohoto důvodu možnost prohlásiti, že uvedené místo bylo obsazeno proti ustanovením zák. č. 462/19 a vyvoditi z toho důsledky, k nimž mu poskytuje právo ustanovení nahoře cit. §u 14 tohoto zák. Je-li tomu tak, jest ovšem lhostejno, zda žal. úřad měl také ještě v jiných bodech podklad pro výrok, že stěžující si obec postup dle cit. §u 9 a čl. 13 nezachovala, a možno proto již na tomto základě zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou, aniž nutno vejíti na další námitky stížnosti, neboť i kdyby bylo možno uznati, že v ostatních bodech nejsou důvody nař. rozhodnutí ve shodě se zákonem, nebylo by možno dojíti k cíli, který stížnost sleduje, totiž ke zrušení nař. rozhodnutí, jež i tak zůstalo by opřeno o důvod, jenž, jak nahoře vyloženo, ve shodě se zákonem jest.

Č. 6731.

O b e c n í n o t á ř i (S l o v e n s k o) : Ustanovení definitivním notářem podle zák. č. 211/1920 nemůže se státi mlčky tím, že osoba, podle § 15, odst. 2 tohoto zák. prozatímně jmenovaná, po uplynutí jednoho roku byla ve službě ponechána, aniž prozatímní jmenování bylo obnoveno.

(Nález z 20. září 1927 č. 18.917.)

V ě c : Julius R. v Š. proti župnímu úřadu ve Zvolenu o pensijní požitky.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Rozhodnutím z 12. dubna 1921 zamítlo min. vnitra žádost st-le, obv. notáře v B., za ustanovení obv. notářem podle zák. č. 211/20. K nové žádosti st-lově, jehož župan župy hontianské ponechal prozatím v úřadě, jmenovala vláda republiky čsl. usnesením z 21. června 1922 st-le prozatímně do VIII. hodn. třídy ve stavu ob. a obv. notářů na Slov. Rozhodnutím z 24. prosince 1923 vyslovilo min. vnitra, že žádosti st-lově o def. jmenování nelze toho času vyhověti. — K návrhu min. pro Slov. zrušila pak vláda usnesením z 18. června 1925 prozatímní služ. poměr st-lův, načež st-l byl dnem 25. srpna 1925 služby zproštěn.

Podáním z 1. října 1925 žádal st-l, aby mu byly vyměřeny pens. požitky a aby do doby rozhodné pro výměru výslužného byla započítána služ. doba od nastoupení akt. voj. služby 1. srpna 1888. Nař. rozhodnutím byly st-li určeny pens. požitky ode dne 1. září 1925 dle not. pens. statutu býv. župy hontianské — — — —.

O stížnosti nss uvažil:

Stížnost uplatňuje především názor, že pens. požítky měly býti st-li vyměřeny dle norem, platných pro státní zaměstnance čsl. Názor tento buduje na předpokladu, že st-l byl obv. notářem ustanoveným definitivně dle zák. č. 211/20, poněvadž usnesením vlády z 21. června 1922 byl st-l jmenován sice prozatímně ve smyslu 2. odst. Šu 15 cit. zák., avšak poněvadž dle tohoto ustanovení může býti táž osoba jmenována prozatímně sice i vícekrát po sobě, vždy však jen na jeden rok, st-l však, ač jmenován byl prozatímně pouze v roce 1922, přece ve službě notářské byl ponechán až do doby svého pensionování v roce 1925, byl takto mlčk y ustanoven def. notářem podle cit. zák. č. 211 z r. 1920.

Názor tento jest zřejmě mylný. Usnesení vlády z 21. června 1922, jímž st-l jmenován byl prozatímně do VIII. hodn. třídy ve stavu ob. a okolních notářů na Slov., necituje sice zákonné normy, na jejímž základě se toto jmenování provádí, avšak vzhledem k předpisu Šu 1. zák. č. 211/20 nemůže býti pochybnosti o tom, že jmenování st-le prozatímně do VIII. hodn. třídy se stalo ve smyslu 2. odst. Šu 15 cit. zák. č. 211/20. Jest sice pravda, že dle tohoto předpisu zákonného po dobu plných pěti let od účinnosti tohoto zákona může táž osoba býti jmenována notářem prozatímně i vícekrát po sobě, vždy však jen na jeden rok; avšak z okolnosti, že prozatímní jmenování st-lovo nebylo po uplynutí roku od jmenování obnoveno a st-l přes to v notářské službě byl ponechán, nelze dovozovati, že st-l stal se eo ipso definitivním stát. úředníkem ustanoveným dle zák. č. 211/20. Ustanovení notářem tohoto charakteru, jak vyplývá již ze samého pojmu »ustanovení« a dále z textu §§ 4 a 7 cit. zák., vyžaduje pozitivního aktu, jímž úřad k ustanovení tomu příslušný projeví svoji vůli dosaditi určitou osobu v úřad definitivně, a nemůže služ. poměr tento počítí dříve než ono def. dosažení v úřad doručením ustanovovacího aktu bylo oné osobě uvedeno ve známost, jak ostatně v právním řádu čsl. pro úřednictvo, podléhající služ. pragmatice a tudíž i pro notáře, ustanovené dle zák. č. 211/20, předepsáno jest v §§ 6 a 7 služ. pragmatiky.

Nemůže tedy ustanovení def. notářem dle zák. č. 211/20 státi se mlčky tím, že osoba ve smyslu 2. odst. Šu 15 cit. zák. prozatímně jmenovaná po uplynutí jednoho roku, na nějž prozatímní jmenování ve smyslu cit. normy zákonné má býti omezeno, byla ve službě ponechána, aniž prozatímní jmenování bylo obnoveno, a nemůže pak ani st-l ze skutečností těch právem dovozovati, že ustanoven byl def. notářem dle zák. č. 211/20. — — — —

Č. 6732.

Pozemková reforma. * Zákon z 12. února 1920 č. 118 Sb. neposkytuje zaměstnanci na zabraném velkostatku ochranu ve smyslu § 22 pro plnění jiných povinností, než které jsou zaměstnanci uloženy v § 7 cit. zák.

(Nález z 21. září 1927 č. 18.043).